

Koneeseen kadonnutta
Ei voi takaisin saada.
Kulutettu, käytetty
Ruokkimaan ympyrää.

Luotettu ehkä liikaa
Siihen, että aika korjaa
Sen, minkä vuoksi nähtiin
Niin kovin paljon vaivaa,

Että hajalle saatiin
Se, mikä kauniiksi tarkoitettiin

Kipu kuolee huutamalla
Alastomana lattialla.
Miten kauan sitä kestää?
Ei, sitä ei voi tietää.
Keneen sattuu ja kuinka paljon?
Siitä kysymys enää tässä kai on,
Kun on saavuttu siihen pisteeseen,
Ettei mikään ole varmaa.

Maaailman pisimmät tunnrit,
Niiden otteeseen jää kiinni.
Niitä kantaa loppuun asti,
Vaikka itse ei aina huomaa.

Millainen on se taivas,
Jota ei löydetty koskaan?
Olen kuullut paljon siitä,
Osan jopa omasta suustani.

Voi niin pitkälle jaksaa
Kun itsellensä vakuuttaa

Joku meistä on onneton
Palanut, mutta tunnoton
Katuva, mutta uskoton
Enemmän kuin rauhaton

Periaate on ehdoton,
Perustelu on aukoton,
Yhtälö ehkä mahdoton.

Miten niin muka armoton?

Kipu kuolee huutamalla
Alastomana lattialla.
vaan miten kauan sitä kestää?
Ei, sitä ei voi tietää.